

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristo pet- stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Vipavska volitev.

Iz idrijskega okraja 20. avg.

[Izv. dop.]

V poslednjih „Nov.“ berem dopis iz Vipave, podpisan od dekana Grabrijana, v katerem ta ošabni mož vipavskim in idrijskim volilcem mogočno nasvetuje, naj izbere za poslanca v deželni zbor nekega Matevža Lavrenčiča iz Vrhpolja. Vsakemu je na prosto voljo dano, kandidate priporočati, če prav se nam res arogantno zdi, kako tukaj posamezen človek hoče komandirati volilce, da volijo, kakor bi njemu drago bilo. Zlasti dekan Grabrijan, molčeča žalostna figura kranjskega deželnega zbora, naj bi rajši tiho sedel za pečjo, nego da se s svojo nespretno roko še dalje vsiljuje v politiko. Toliko bi ga vsaj morale učiti lanske volitve v državni zbor, da je velika večina volilcev vipavskega in idrijskega okraja svobodomiselnost, katera si bode tudi za poslanca v deželni zbor izbrala narodno-liberalnega moža, ne pa kakega fanatičnega klerikalca, če tudi v kmetijski obleki, in ne v črni kuti pred nas stopi.

Čudili smo se dekanu Grabrijanu, da si on, ki je s svojo politično veljavo popolnem na kant prišel, vendar upa nam kandidata usiljevati; da pa nam ravno Matevža Lavrenčiča priporočuje, temu se pač nismo čudili. Lavrenčič je strasten klerikalec, da ga nij tacega v obeh okrajih; on slepo uboga Grabrijana, in dekan Grabrijan sme v resnici v svojem dopisu reči: „Ta je mož po moji misli; tega volite!“ Mi volilci mu na to kratko in malo odgovorimo: „Ta mož nij po naših mislih; zato mu ne bomo glasov dali.“ Nam je za napredek slovenskega naroda, ne pa da bi ga izročili pogubljivemu rimljanstvu. In ta Lavrenčič je bolj rimski nego Rim sam.

Klerikalci so tedaj, da si volitev še nij razpisana, hiteli svojega kandidata naznanjati, misleči, da kdor prej pride, prej melje; pa upamo, da iz „te moke ne bode kruha.“ Kajti vipavski in idrijski volilci so pri lanskem volitvi za državni zbor dosti jasno pokazali, da so svobodomiselnost in v politiki ne marajo za mežnarje in klečepaze.

A poslednji čas je, da se ogledamo po možu, kateri bi sposoben bil, naša dva okraja v deželnem zboru zastopati, po možu, katerega poznamo kot neodvisnega, značajnega in svobodomiselnega narodnjaka. Radi bi bili slišali, da bi se nam tak kandidat iz vipavskega okraja bil priporočal; ker se pa to dozdej nij zgodilo, hočemo s tem pozornost naših vipavskih sosedov obrniti na moža, kateri mej nami živi, ki pa je tudi po vsem vipavskem okraju do-

bro poznan in spoštovan, in ta mož je gosp. Anton Plešnar v Črnem vrhu.

G. Anton Plešnar je župan in poštar v Črnem vrhu in ud cenilne komisije za uredbo gruntne davka. On je sam kmetijski posestnik, izveden v gospodarskih rečeh, dovolj izobražen in zavzet za napredek, omiko in svobodni razvoj našega slovenskega naroda. S tem, da mi gosp. Plešnarja nasvetujemo, ne rečemo, da bi v vipavskem okraju ne bilo moža, kateri bi ravno tako zmožen bil za poslanca in radi smo pripravljene, z narodno-liberalnimi Vipavci se zediniti, ako nam povedo drugega kandidata, na katerega se naša svobodomiselnost stranka sme tako zanašati, kakor na gosp. Plešnarja.

Če pa liberalni vipavski volilci ne mislijo postaviti drugega kandidata, jim smemo z dobro vestjo g. Plešnarja priporočati.

Dajmo se tedaj zediniti in pokažimo pri volitvi da nismo mežnarska čeda, katera se da od duhovnov gnati kamor hočejo, ampak da smo neodvisni, svobodomiselnost slovenski možje.

Eden v imenu mnogih idrijskih volilcev.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. avgusta.

Deželni načelniki se bodo te dni na Dunaji zbrali, da se dajo od ministerstva podučiti kako naj se vladajo nasproti deželnim zborom. Isti deželni zbor se je že sešel. O goriškem nemamo še nobenega glasa. — V kranjskem zboru bode vlada, kakor se piše, predložila zakonsko osnovo o uredbi razmere mej državno upravo in mej fondom zemljiščne odveze. Ta fond je za Kranjsko (kakor tudi za Gališko, Bukovino in Istro, ki tudi enako zakonsko osnovo predloženo dobodo) pasiven in zahteva od države vsakoletne pomoči.

Vnanje države.

Na **Francoskem** se, odkar je narodna skupščina odložena, reakcija šopiri in se popolnem brezpostavno postopa proti republikancem, kateri so na sumu, da so se le količikaj udeležili pri prekuciji 4. septembra 1870. V Marseillji je general Espivent več 100 ljudij dal zapreti. Vsled tega je mesto silno razburjeno in le spoznanje, da bi se z uporom republikanski stvari v tem trenutku le škodovalo, zadržuje ljudstvo, da se ne vzdigne proti vladnim organom.

V permanentni komisiji, katera je postavljena od narodne skupščine hoče skrajna desnica ministra zaradi priznanja španjske republike vprašati. Udje skrajne desnice žele, da se vprašanje priznanja reši od narodne skupščine; a ta se zdaj gotovo ne bode poklicala. Republikanski udje komisije bodo vlado vprašali zaradi zaporov v Marseillji.

Bazaine je poslal ministru za notra-

nje zadeve pismo v katerem zopet trdi, da pri svojem pobegu nij imel nobenih skrivcev. On je sklenil pobegniti, ker se je čutil razžaljenega, da se je z njim ravno po predpisih za centralne jetnišnice. Sodba, po kateri je bil obsojen, je nepostavna, ker niso pari (plemenitaši) o njem sodili. Mož skuša zastoj svojo omadeževano čast oprati.

V seji 20. avg. permanentne komisije je odgovoril minister notranjih zadev, general Chabaud-Latour na dotično interpelacijo, da preiskavanje zaradi ubega Bazainovega še traje. Minister vnanjega, vojvoda Decazes je odgovoril glede priznanja španjske republike, da Francoska nij imela prve besede, nego je le ravnala po izgledu drugih vlad, da ne bi sama ostala. Laboullerie in Larochehulon izražata svojo bojazn, da bode don Karlos svojo jezo nad Francosko izpustil, kadar pride na prestol. Decazes se izgovarja, da je vlada le dejanstveno stvar konstatirala, a ne priznala kacega principa ali prava.

Priznanje **španjske** vlade se dozdej vladno še nij razglasilo. Avstrija in Ruska baje iz formalnih razlogov priznanje zadržujeta. A nij dvomiti, da se te ovire kmalu odstranijo in se španjska republika tudi formalno priznaje. Nemška vlada se naj bolj trudi, da se to skoro zgodi; Francosko pa še čaka. Ko bi na Francoskem republika bila utrjena, bi španjska republika bila že zdavnaj priznana.

Na **Pruskem** je vlada zaukazala, da se mora vsaka procesija poprej politični oblasti naznanjati in se brez vladnega dovoljenja nobena procesija ne sme vršiti.

Dopisi.

Iz celjskega okraja 18. avg.

[Izv. dop.] Učitelji celjskega okraja so imeli svoj posvetovalni zbor 6. t. m. pri Št. Jurji. Po postavi ima nadzornik določiti dan in kraj zborovanja, in okrajni šolski svet ima to posameznim učiteljem naznauiti. O raznih predmetih bilo je mnogo vprašanj, o katerih bi tudi posamezni učitelji mogli govoriti a govoril je le g. nadzornik sam. Ne rekel bi nič, ko bi bil g. nadzornik tudi zmožen veliko in o važnih predmetih govoriti! A rovno nasprotno je. Sam bi moral izprevideti, da za govornika nij ustvarjen, kajti jezik mu gladko ne teče, potem pa skače od ene stvari k drugi. — Veliko se je prazne slame mlatilo a skončalo skoraj nič. Večina vprašanj je še nerešenih ostalo, in zbrati se še bomo mogli letos enkrat.

Celjsko učiteljsko društvo je pri zadnji seji sklenilo, k učit. društvu za slovenski Štajer ne pristopiti. To nij prav. Če se nekaterim organ društva zdi presuhoparen, naj ga podpirajo duševno in materijalno, treba je pomisliti, da je „Slov. učitelj“ organ celjskega društva, a ne samo ene osebe, torej se tudi na osebo nij izgovarjati. Če ne zado- stuje zahtevam pedagogičnega lista, saj lah-

ko učitelji pri obnem zboru sklenejo, da se pri listu tako predružači. Dolžnost naša je, da list podpiramo, da pomagamo da bo dober list postal, saj sramota bi bila za nas, če bi ne mogli niti enega slovenskega pedagogičnega lista izdajati. Pomislimo da osebe in stvari — to je razloček, ter pustimo osobno mrzenje. — Kakor mi je eden pravil, ki je bil pri okrajnem glavarstvu v Celji, prišel je ravnatelj gimnazije g. Premru, ter nagovarjal, da naj bi se veselica dijakom prepovedala v Žavci. Mej drugim je baje rekel: Schon das wort studentenversammlung ist etwas, dass man nicht erlauben sollte; was werden die oben treiben! — O birokratska skrbnost!

Iz tržaške okolice 18. avg. [Izv. dop.] Nijsem veroval, da ima naša okolica mej svojimi duhovniki tako kukavico, kakor je župnik v Skednji. Konec pretečenega meseca, ko sem ravno po naključbi hodil po okolici, pogledam tudi v Skedenjsko cerkev. Začudil sem se ko duhovni možicelj, kateri ima poklic učiti nauk Kristusov, zabavlja s političnim klobasanjem s svetega mesta na one, kateri „Slov. Narod“ beró, da bodo šli v pekel in da bojo vsi „trdamani“ in take farške bedarije. Misli bi človek, da imajo ti ljudje pekel v štantu, da tja kar brez vsega obotavljanja obsodijo, katerega koli jim drago, če le nij po njih rimski brezdomovinski misli. — Nadalje je grmel, da je „Sl. Narod“ lažnjivec, da spodkopava vero itd. Lažnjivec je tist, kateri s posvečenega mesta širokoustno laže ljudem, da je vera v nevarnosti. Mislim, da bodo to častiti bralci „Slov. Nar.“ pri nas na mah izračunili.

To je tist možicelj, kateri je izpodkopal tako nadepelno slovensko čitalnico v Skednji, katera bi bila zdaj na krepkih nogah stala. Ker pa je dosegel svoj namen, ustanovil je ta rimski brezdomovinec neko jalovo „katoliško“ društvo, kjer leži več iztisov „Danice“ in farovski list. Ali noben veljaven kmet se za to društvo ne zmeni, le kopičica omamljenih rev za njim tava. In še ti bodo prej ali slej izpoznali, da v temi nij dobro tavati, ker se rado kam trkne z glavo. Da njegovi farani „Sl. Narod“ beró in druge naše liste, to je temu popadiju velik trn v peti. Ali slovenska okolica je ponosna, da ima može svobodomiselnost, kateri poznajo dobro kam rimska politika tira, za to nečejo, da bi nam v posvetnih rečeh le duhovni gospodarili.

Da le-ti rimovci ščujajo s posvečenega mesta na „Narodovce“, zato se jako malo brigamo, ker smo prepričani, da le umazanega značaja ljudje in stare trocjalke in kak vohun, ne strpi resnice, katera osvetljuje in videti daje madeže, s katerimi hočete vi klerikalci nevedno ljudstvo v svoje mreže zadržniti. Bolj pa ko bo ta klerikalna golazen nasprotovala, bolje bode stala slovenska narodna reč v Skednji in bolj se bomo zavedali narodnih pravic.

Iz Mirna na Goriškem 17. avg. [Izv. dop.] V 32. št. „Soče“ poroča nekdo o našem g. županu nekatere reči, ki nijso resnične in katere si štejem v dolžnost v imenu resnice popraviti. Nij res, da bi bil g. Scalettari 3—4 agente postavil, ki so se zanj marljivo potezali; marveč pred ino o času volitve je bilo g. županovo obnašanje tako, kakor da bi se za volitve popolnem

nič ne interesiral. Da, o volitvi župana celo govoriti nij maral. Resnica je pa, da ko smo mu nekateri kandidature ponudili, odločnega odgovora nij dal, nij rekel ne da sprejme ne da ne. Ker smo pa vsak po svoje bili prepričani, da za srenjo bode najbolje, ako on še dalje županuje, za to smo njega volili. Dopisnik pravi in nam očita, da smo se marljivo za njega potezali. No, ako bi bilo to res, potem bi smel reči, da se lonec kotlu smeje, kajti tudi nasprotni kandidat je imel vnete in prav pridne „agente.“ Na našej strani nij bilo nobenega pritiska, vsak je lahko storil, kakor je hotel — saj je bila volitev tajna — le toliko je res, da če smo se slučajno srečali, smo drug drugemu svoje mnenje izrazili, kar vendar smemo storiti kot svobodni, neodvisni možje. Izid volitve nij nobedna „čudna prikazen.“ Uzrok tej „čudni prikazni“ je veliko zaupanje, katero g. Scalettari pri nas uživa, kar pričajo 10 glasovi, ki je dobil proti 6. Poštenja sedanjemu našem g. županu celo dopisnik ne more odrekati, noben še do sedaj se nij dotaknil njegove časti; slovenščini nij nasproten, ampak tudi v tej stvari želi terjatvam našega naroda ustreči; v njegovem 10 letnem županovanju se nobenemu nij škoda storila, torej h čemu žaliti osobo. H čemu zdražbo napravljati? Mi želimo, da v našem Mirnu „mir“ miruje in za to prosim g. dopisnika, predno kaj poroča, naj se potruži, da resnico poišče in naj ne žali osob z iznajdbami svoje domišljije.

Za več Scalettarijevih volilcev

En posestnik.

Domače stvari.

— (Odbor „narodnega društva“) je imel petek večer sejo. Društvo ima po poročilu predsednikom do zdaj 561 udov, katerih pa se še vedno več oglašča in tudi še več pol, na katerih so še drugi udje uže podpisani, odbor od poverjenikov nij nazaj dobil. Govorilo se je potem o organizaciji društva. Pravila so se v smislu sklepa občenega zbora spremenila in se izročje vladi. Glede volitev se je sklenilo v Ljubljani na to delati, da smo Slovenci edini; glede volitve v Brežicah in Ipavi so se storili primerni sklepi.

— (Kegljanje) na korist bolnišne in invalidne blagajnice tiskarjev v Ljubljani se živahno vrši. Do sedaj bilo je kegljanih 1950 serij, največ kegljev je 19. Kegljanje bode trajalo samo še do nedelje 30. t. m.

— (G. Ivan Repič), profesor v Kremsu, je imenovan za profesorja na zgornji realki v Mariboru.

— (Iz Kanala) se nam piše 21. t. m. Sinoči po noči je zmanjkala krava tukajšnjemu cerkovniku. Ko je šla dekla kot običajno zjutraj molst, ne najde krave, hiti k gospodarju. On, ne bodi len, vzame takoj voz in še enega moža soboj in hajdi v Gorico za tatovom. Sumili so takoj na slaboglasnega brata ker je uže nekaj dni po vasi pohajkoval. Poprašujeta po cesti je-li so videli gnati tako in tako kravo, in posreči se jima, da sta tatú v bližnji Pevmi došla, — brata okradenca. Siloma sta ga primorala kravo pred njima v Gorico gnati. Ljubeznjivega brata je sodnija zaprla mej tem ko je drugi kravo nazaj v Kanal gnal.

Razne vesti.

* (Povodenj.) Donava je vsled neprenehljivega dežja poslednje dni silno narasla in so morali na Dunaji vse priprave storiti, kakor pri pomladanskih povodnjih. Voda je v nižjih mestnih krajih segala v kleti in preplavila bregove. Vendar se večja nesreča nij prigodila.

* (Strašna hudobija.) Na Ogerskem, v deželi roparjev, je neko 14letno dekle iz Huszta se po sejmu vrnila v svojo domačo vas Visek. Dva visečka kmeta jo mej potom napadeta ter jej vzameta, kar je imela denarja soboj. Deklica žuga kmetoma, katera je poznala, da ju bode izdala. Divjaka sta jo vsled tega zgrabila, jej roki zvezala in nesrečni jezik odrezala. Našli so deklenco potniki na cesti. Ker ne zna pisati, govoriti pa ne more, dozdaj deklenco tudi nij mogla zaznamovati zločincev.

Izpred porotnega sodišča.

V Ljubljani 17. avg.

„Rimski romar.“

(Dalje.)

Petovar odločno zanikuje, da je imel namen goljufati. Hotel je po svoji smrti napraviti oporoko, da bi bili v tej hiši stanovali ubogi ljudje. Babe so stvar pretirale. Kar se tiče njegove barantije z odpustki, sv. Marijinim oljem, vodo sv. Pavla, z voščenimi podobami zoper točo, hudo uro itd., pravi Petovar, da v tem ne nahaja nič posebnega, „saj tudi duhovni gospodje s takimi stvarmi kupčujejo.“ Povprašan čemu je imel „gajžljo“, reče da se je za pokoro sam „gajžljal“, kar je bilo uže in je še v pobožni navadi. Saj se je, pravi zatoženec, tudi cesar Ferdinand gajžljal. Da bi bil tudi babe gajžljal, zatoženec taji.

Priča dekan Skubic iz Ribnice pravi, da je bila v njegovi fari govorica, da misli Petovar ustanoviti samostan sv. Frančiška in da se za ta namen v njegovi fari denar pobira. On in njegov kaplan Šarabon sta ljudi svarila in jim rekla, da je vse to sleparija. Pisal je njemu tudi Petovar eno pismo, v katerem se pritožuje, da se meša kaplan Šarabon v njegove stvari.

V pismu pravi, da naj kaplana posvarim, ker za teh ubogih 300 gld., ki jih je v moji fari nabral, nij vredno toliko krika. Na vprašanje prvosednika, če se tako lahko dajo ljudje v Ribnici zmotiti, odgovori dekan: „Da, za verske (sic!) reči zmirom!“

Priča kaplan Šarabon pripoveduje, da je farmane ostro svaril privatno in s prižnice, naj se ne udajo Petovarjevim sleparstvom, ali brez uspeha. Petovar je napravljaj z babami ponočne shode, jim tam pridigoval, jih blagoslavljal in se „zamakoval.“ Prodajal je tudi take odpustke, da bi se z njim kar „durchmarsch“ v nebesa napravil. Da bi se njemu prikupil, kupil je Petovar za njega v Rimu neki mašni privilegium, to je tak, da se pri vsaki maši zadobé odpustki; a on ga je raztrgal, ker ga po posredovanju takega človeka neče. Priča fajmošter Frelj iz Vélcih Lašč pravi, da je Petovar tudi v njegovi fari ljudi sleparil. Prodajal je za 8 gl. nebesa in ljudi blagoslavljal. Ena ženska je prišla njega vprašati ali bi Petovarju za njegov samostan dala svojih 300 gl. On jej je na vso moč odgovarjal. Poslala je Petovarju pa vendar 100 gl.

Priča fajmošter Albrecht iz Doba pravi, da je bil Petovar pri njem nekoliko časa za

mežnarja v službi in se lepo vedel. Kmalu pa je pustil mežnarstvo in počel po božjih potih hoditi in hišo zidati. Od kod je dobil denar, se nij vedelo, ker Petovar nij v domači fari nič za svoj kloster pobiral. Ko je on zvedel, da misli Petovar v svojo hišo ženske in moške v stanovanje vzeti, mu je precej poročil, da on tacega pohujšljivega stanovanja ne boče dopuščal. Trditev Petovarjeva, da bi bil njemu Petovar dal 600 gl. in da je on stavbo njegove hiše nadzoroval, proglašala župnik za nesramno laž.

Prvosednik opomeni zatočenca, da njegov duhovnik nič kaj prijazno o njem ne govori, na kar Petovar pravi: „Kaj meni mar, to niso moji duhovni.“

Priča Mica Lunder, 50 let stara, majhena krmežljava dekla, stopi prav boječe v sodniško dvorano. Premoženja nema nič. S Petovarjem se je seznanila v Ljubljani pri porcijunkulah v neki gostilnici blizu frančiškanske cerkve, v kateri je Petovar molil, litanije pel in o svojem rimskem romanu in o papeži pripovedoval. — Posebno je naglašal — pravi priča — kako prijazno so ga sv. oče papež sprejeli, dolgo se z njim menili, tako da so kardinale in drugi višji gospodje kar strmeli, kar je vzbudilo pri vseh poslušalcih občno začudenje. — Povabila ga je, naj pride, ko se vrne, k njej v Retuje, da bode tudi njenim ljudem kaj od sv. Rima pripovedoval. Prišel je res in pripovedoval, pa tudi njo prosil, naj bi mu kaj pripomogla, ker misli zdaj, ko ima od sv. očeta papeža dovoljenje zidati „Marijino hišico“ ali kloster. Zidana bode, rekel je, „na čast srca Jezusa, Marije in sv. Jožefa.“ Kloster bode za zdrave in bolne, prvi bodo delali in molili, drugi pa za tiste, ki so kaj darovali noč in dan molitve opravljali. Ker nij imela sama nič denarja, prosila je pri prijateljicah, da so kaj dale, koliko pa je bilo, ne ve. Devala je vse, kar je dobila v škatljico in Petovarju, ko se je nekaj nabralo, izročila. Štelá denarjev nij nikoli. Obiskala je zatočenca tudi v Dobu. Hiša še nij bila tačas popolnem sezidana, a Petovar je uže v njej stanoval. V sobi je bil altarček s podobo matere božje. Kazal jej je sv. Marijino olje, po katerem se s pomočjo Marije vsaka bolezen ozdravi, potem vodo, ki jo je dobil v cerkvi v Rimu pri studencu, kjer je bil sv. Pavel ob glavo dejan. Od vode in olja je njej nekoliko dal. Kazal je tudi kamenčke z grobov „sv. marternikov“, dalje Marijino podobo in križec s koščicami šestnajstih svetnikov. Verjela mu je vse, ker je bil tako „brumen in pravičen človek“, mislila je, da ne nabira za njega, ampak za čast srca Jezusa, Ma-

rije in sv. Jožefa. Kako je bil Petovar pravičen, pravi priča, kaže to, da enkrat, ko smo šli vkup z božje poti, ležale so na cesti na tleh jabelka in črešplje. Hoteli smo jih pobrati, ali Petovar nam je branil, rekoč da je greh. Kar je denarja nabrala, vse so dali v čast Mariji in nikdo ne zahteva kaj nazaj.

Zatoženec Petovar na izpovedbo priče pravi, da so ženske njemu denar ponujale, in da ga nij hotel, še le ko nij bilo miru, ga je vzel. (Veselost.) Rekel sem, da katera hoče v hišo priti, da bo noter stanovala, mora najmanj 300 gl. dati. Mici Lunder, ali retenski Micki je obljubil da jo bo za 100 gl. vzel. Naročil je njej dostikrat, da ne sme od takih denarja jemati, ki bi okrog pravili.

Priča Notburga Žlindra. Prvosednik: „Koliko ste stara?“ Priča: „Menda 15 gl. sem dala enkrat!“ (smeh). Priča pove, da je gluha in da le z enim očesom prav malo vidi. Prvosednik mora upiti da se z njo porazume. Stara je 45 let in brez premoženja. Petovarja je videla enkrat v Ljubljani in „Retenska Micka“ jej je pravila, da bo Tonček Marijino kapelico zidal in da kaj nabere za njega. „Lotila sem se pobirati, in mu denar nosila, pa prosila, da bi me v Marijino hišico vzel. Pravil mi je vse kako bode v klosteru. Vstali bodo ob 4 zjutraj in šli v kapelico molit. Po maši bodo šli zdravi na polje delat, bolni pa v svoje sobe zopet molit. Obedovali bomo skupaj. Potem se bode zopet delalo do zvečer, in potem bode zopet molitev kake dve uri. Potem se bode šlo spat, ob polnoči pa se bo zopet vstalo, vsi bodo prišli v kapelico in eno uro molili. Rekel je Petovar, da vsaka ki bo hotela noter priti bo morala 300 gl. dati, njej pa je obljubil, da jo bo vzel za 100 gl. „Ker sem revna sem si veliko prizadela, da bi notri prišla, ker je Petovar pravil da bomo dušno in telesno preskrbljeni. Naročal mi je zmirom na tihem denar nabirati, ker bode za služenje pri bogu in pri Mariji tem večje. Dala mu je najprvo 18 gl., po pošti poslala 20 gl., potem izročila zopet 20 gl. in še večkrat po 10 in 5 gl., da sama ne ve koliko.“

Večkrat jej je Tonček tudi pisal, pa ko je slišala da so duhovni jako hudi, metala je pisma v peč. Dal jej je tudi neko potrdilo o sprejetem denarju na katerem je bilo zapisano, da vse kar se je dalo, nij njemu dano, ampak na čast srca Jezusovega Marije in sv. Frančiška. Povedal jej je tudi da bode imena vseh, ki so kaj za Marijino hišico dali, na listek zapisal, in vse sv. očetu papežu v Rimu posebno priporočil,

listek darovateljev, pa da bode v Jeruzalemu položil v tist grob kjer je Jezus Kristus ležal. „Sv. olja mi je tudi nekaj dal, rekel da je „fajn“ olje iz Rima, ki je za vse bolezni.“ Steklenica z oljem pa se mi je ubila. Pobrisala sem ga z papirjem in papir v ogenj vrgla. Neizrečeno sem bila žalostno in jokala več dni o tej strašni izgubi. (Sme.) Verjela sem Tončku vse, ker je bil tako pobožen in je zmirom z bogom „antlov“. Šlišala nijsem nikoli, da ne smem pobirati. Ne terjam nič nazaj, ker je bilo vse dano v čast božjo in Marije.

Priča Mica Oberstar, 48 let stara dekla pride z molitvenimi bukvami in se vede prav smešno. Spoznala je sv. Tončka v Ljubljani in na božjem potu v Novi Štiti, kjer je prav lepo molil in pravil kako ga sv. oče papež obrajta. Tudi je pripovedoval da zida kloster, kjer se bode molilo in boga častilo, in v kateri bode vzel vsacega kdor bo hotel vstopiti.

(Daje prih.)

Poslano.

Neka ničla me v „Slovenca“ št. 97 od 18. avgusta krivično napada. Ker se mi pa dopisnik „Slovenec“ preničest dozdeva, se mu za zdaj ne bom odgovarjal.

V Borevnici, 21. avg. 1874.

Jože Telban, župan.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni
Revalesscière du Barry

v Ljubljani.

Odstranjenje vseh bolezni brez leka in stroškov z izvrstno zdravilno hrano Revalesscière du Barry iz Londona, katera pri odraslih in otrokih svoje stroške 50krat v drugih sredstvih prihrani.

Izpisek iz 75.000 ozdravljenj bolezni v želodeci, v živcih, v drobu, v prsih, na pljučah, v grlu, v dušnjaku, na žlezah, na ledvicah in v mehurju — od kojih se na zahtevanje posnetki zastoj in franko dopošljejo:

Spričevalo št. 64.210.

V Napoli, 17. aprila 1862.

Moj gospod! Vsled bolezni na jetrah sem bil sedem let v strašnem stanju sušenja in vsakovrstnega trpljenja. Nijsem bil v stanu ne čitati niti pisati; moji živci so se tresli po celem životu, slaba prebavljivost, vedna nespečnost in imel sem zmirom razburjene živce, da nijsem nikjer našel miru, pri tem sem bil tudi silno otožen. Mnogo zdravnikov je svojo umetnost poskušalo, a ne da bi moje trpljenje olajšali. V popolni obupnosti sem Vašo Revalesscière poskusil in zdaj, odkar sem jo tri mesece užival, se zahvaljujem ljubemu Bogu. Revalesscière zasluži največ hvalo, ona me je popolnem zopet ozdravila, tako, da morem svoje družbinsko stališče zopet zavzati. Z iskreno hvaležnostjo in popolnim spoštovanjem

Marquise de Bréhan.

Spričevalo št. 65.810.

Neufchateau (Vogesen),

23. dec. 1862.

Moja hči, 17 let stara, je trpela vsled pomanjkanja svojih pravil na strašni razburjenosti živcev, imenovani sv. Vidov ples, in vsi zdravniki so dvomili na mogočest kakšne pomoči. Od tega časa sem ji po nasvetu prijatelja, Revalesscière dajal, in ta iz-

Tuji.

19. avgusta:

Evropa: Zinzi iz Benedek. — Finšger iz Celovca. — Fišer iz Kamnika. — pl. Vieco iz Kastelnovo. — Litala iz Benedek. — Mali iz Dunaja. — Varjasi iz Ogerskega.

Pri Stonu: Bakovnik iz Litije. — Gorjup iz Proseka. — Podmilšak iz Ljubljane. — Ribano iz Beljaka. — Derbič iz Kranja. — Amicis, Kovačič. — Disinas, Singlieri iz Trsta. — Egersdorf iz Siska.

Pri Maltici: Eckert, Gelušek, Antoine, Blah iz Trsta. — Dr. Grif, Schuster, Stalzer, Walstabe iz Dunaja. — grof Chorinski z družino iz Krškega. — Čulac, apotekar iz Hrvaškega. — Erian, komis iz Kranja. — Schupfer, Dežman iz Dunaja. — Fischer iz Grada. — Digles iz Trsta. — Braune, apotekar iz Kočevja.

Pri Zamorci: Presburger iz Du-

naja. — Veči iz Ljubljane. — Komar iz Kranjskega. — Fick iz Siska. — Taged trgovec iz Magrebnrga. — Stanka iz Ogulina.

Pri bavarskem dvoru: Silberman z rodbino iz Trsta.

Pri carju avstrijskem: Ranzinger iz Kočevja. — Urbančič, Eržen iz Trsta.

Lepo stanovanje,

obstoječe iz dveh sob, kuhinje, kleti in podstrehe, je od

s. Mihela 1874 do s. Junja 1875

po nizki ceni za oddati. — Natlačeneje pové iz prijaznosti

Opravništvo „Slov. Naroda“. (233—1)

Patentirana

ročna mašina za mlatiti ležeče in vozne vlečke.

Vlačilna mlatilna mašina s snaženjem in brez

za 1, 2, 3, 4 konje

ponuja z garancijo

fabrika za mlatilne mašine

Umrath & Comp.

v Pragi.

Katalogi s podobami, cenami itd. se pošljejo, ako kdo želi. (167—8)

Glavno zastopstvo za Kranjsko pri gosp.

Jos. Debevec v Ljubljani.

Učiteljski službi.

V tem šolskem okraji ste za namestiti učiteljski službi na enorazrednih, slovensko-nemških šolah v **Preborji** pri Kozjem in v **Šent-Vidu** blizu Planine (Montpreis). — Stanovanje je prosto in 550 gold. letne plače. Dokumentirane molbe naj se uložijo do 28. avgusta t. l. po okrajnej šolske oblasti pri dotičnem krajnem šolskem svetu. (198—3)

Okrajni šolski svet v Kozjem

(Drachenburg),

dne 20. julija 1874.

France Jamšek,

c. k. okr. šolski nadzoritelj.

vrstna hrana jo je na začudenje vseh, kateri trpečo poznajo, popolnem ozdravila. To ozdravljenje je tu veliko pozornost vzbudilo in mnogo zdravnikov, ki so to bolezen za neozdravljivo proglasili, se zdaj čudi, mojo hčer močno, čvrsto in popolnem zdravju videti.

Martin, Officiere
Comptable en retraite.

Tečnejši kot meso, prihrani Bevaesciere pri odraščanju in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila. V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revaesciere-Biscuiten v pušicah 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revaesciere-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah nakaznicah ali oovzetjih.

Tržne cene

v Ljubljani 22. avgusta t. l.

Pšenica 5 gl. 40 kr.; — reš 3 gl. 40 kr.; — ječmen 3 gl. 10 kr.; — oves 2 gl. 10 kr.; — ajda 4 gl. 40 kr.; — prosa 4 gl. 40 kr.; — koruza — gl. — kr.; — krompir 2 gl. 80 kr.; — fižol 6 gl. 60 kr.; — masla funt — gl. 52 kr.; — mast — gl. 42 kr.; — špeh frišen — gl. 40 kr.; — špeh povojen — gl. 42 kr.; — jajce po 2³/₄ kr.; — miska bokal 10 kr.; — govedina funt 30 kr.; — teletina funt 24 kr.; — svinjsko meso, funt 32 kr.; — sena cent 1 gl. 25 kr.; — slame cent — gl. 75 kr.; — drva trda 6 gl. 50 kr.; — mehka 4 gl. 70 kr.

En trgovski učenec za eno specerijsko štacuno tukaj, se išče. Več o tem pové iz prijaznosti administr. „Slov. Naroda“. Taki iz dežele imajo prednost.

(228—2)

Dunajska borza 22. avgusta.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . . 71 gl. 35 kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . . 74 " 70 "
1860 drž. posojilo . . . 108 " 10 "

Akcije narodne banke . . . 974 " — "
Kreditne akcije . . . 237 " 25 "
London . . . 109 " 65 "
Napol. 8 " 79 "
C. k. cekini — " — "
Srebro 103 " 60 "

Filijala štajerske eskomptne banke v Ljubljani.

Podpisani zavod prevzema

Denarje na obrest

pod sledečimi pogoji:

a) v giro-contu proti vložnim in cheques-knjižicam,

kjer se more vsakateri znesek od 5 gl. višje vložiti ter se do zneska 3000 gl. more

vzdigniti, in sicer

s 5 % brez obznanila,

s 5 1/2 % proti 15dnevnu obznanilu

v vsakaterih zneskih;

s 6 % proti 90dnevnu obznanilu

v vsakaterih zneskih.

b) Proti kasnim pismom (Kassenscheine), glasečimi

se na ime ali na prinesitelja,

s 4 1/2 % brez obznanila,

s 5 1/2 % proti 30dnevnu obznanilu.

Uloge v giro-contu proti knjižicam in rabljenim kasnim pismom uživajo obresti od

1. julija 1873 dalje.

Filijala štajerske eskomptne banke eskomptira dalje premenjave tržišča (Platzwechsel) in domicile do 150 dni tekočega časa na Gradec, Dunaj, Trst, Celovec in druga domača tržišča, ako je tam banka ali bankna filijala, — ona preskrbuje komisijonsko nakupovanje in prodajanje vseh vrst vrednostnih papirjev in efektov kakor je kurs proti najbolj ceni proviziji, — prevzema v inkaso menjice in nakaznice za domača in tuja tržišča. (110—16)

Samostojno kreditno društvo tega zavoda daje kredite po statutnih določbah. *)

Filijala štajerske eskomptne banke v Ljubljani.

*) Izpisi iz statut kakor tudi prosilni blanketi se na ustno ali pismeno zahtevanje dajo zastoj v pisarni tega zavoda.

Lekarna Piccoli „k angelju“

v Ljubljani, dunajska cesta št. 79.

Zdravniške droge, kemični in farmacevtični proizvodi na debelo in na drobno.

Naročila zunaj Ljubljane se naglo izvršujejo proti poštneemu povzetju in stroške za imbalazo in ekspedicijo itd. trpe gospodje komitenti. Prodajalcem se daje navadna nagrada.

Edina zaloga za Kranjsko sledečih artikelnov:

Izleček iz Chine in Coke.

Najboljši dozaj znani želodčni likér. Moj izleček, ki je narejen na podlagi teh dveh predmetov in iz najboljšega blaga, ki mi prihaja od vira, me deva v stan, da ponudim občinstvu in zdravniški vedi zdravilo, katero se more smatrati za eno najboljših sredstev, da se odpravi slabost življenja, katera se kaže v razdraženosti živcev; da se odžene lenoba, ki zavira reproduktivno zmoglost; da se pospeši cirkulacija, da se olajša prebavljivost, in da se pod različnim organom in členom nova moč in novo življenje.

Cena flaše 80 kr.

Pravo norveško dorševo jetrno olje,

naravnost iz Bergena v Norvegiji naročeno.

Posebno se rabi to bergensko dorševo olje proti revmatičnim bolečinam, protinu, pred vsem pa proti škrofelnom, proti sušici, kroničnim izpuščajem na koži in nervoznim bolečinam.

Cena originalne flaše 80 kr. a. v.

Voda lancasterske lilije. (Lancaster's Lily-Water.)

Liljeva voda je v elegantnem svetu tako rabljen toaletni predmet, da bi bilo vsako hvaljenje odvisno.

Le to je pri tem neobhodno potrebno, da se (70—12)

Šumeči prah, škatlja . . . — gl. 30 kr.
Trakovi za pok, s pravim angleškim jeklenim peresom za male otroke eden . . . 1 " 20 "
— za dečke, eden . . . 1 " 40 "
— za može, eden . . . 1 " 80 "
— z okinčano paloto, posebno fini in elegantni . . . 2 " 40 "
Prsni klopučki iz gumielastike, eden . . . " 40 "
Klistirne brizgalke, za otroke, ena . . . 1 " 60 "
Irigatorji iz medi, za samoklistiranje, fini in elegantni, eden . . . 6 " — "
Pravo borovniško žganje, flaša . . . — " 50 "
Repinevo olje za ohranjenje las, flaša . . . — " 50 "
Žepne klyso-pumpe, s plehasto omario, za samoklistiranje, ena . . . 3 " — "

opozorijo nežne konsumentovke na to, da si izberejo dobro kvaliteto.

Rabljenje in izkušnja boste pokazale jasno, da je ena najboljših sort liljeve vode brez dvoma ona; ki je znana pod imenom lancasterska liljeva voda.

Ta voda dá koži nenadejano belost in mehkost, jo obvaruje prezgodnih gub, ter naredi, da vidoma zginejo.

Dalje se rabi, da se preženo pege in mozoli, in da ozdravi naglo pike, katere se naredé zaradi suše ali negladka. Z eno besedo, ta voda je pravi zaklad za toaleto, zaradi česar jo po pravici vse dame, katerim je za lepoto mari, visoko cenijo in rabijo.

Cena flaše 1 gl.

Izleček iz tamarinde,

v praznoti koncentriran.

To zdravilo izredno oživlja in je izvrstno sredstvo proti nakopičenju žolča in gujilobi, ako se v manjših delih jemlje, ako pa se jemlje v večjih, potem pa na lahko naprej goni, pa telo zato ne boli in nema nobenih težav in neprijetnosti, zaradi česa je zdravnik pri vnetji želodca in čev rabijo, kjer se je celo pri lahkih odganjalnih sredstvih bati vznemirjenja. Pri vnetji drolu, pri žolčnih, žlezastih in gujlih mrzlicah, in pri krvnih tokih pač za bolnika nij prijetnejše pijače, nego je moj izleček, in ne boljše, ako je treba utolažiti večkrat tako hudo žejo.

Cena flaše 40 kr. a. v.

Životna esencija, flaša . . . — gl. 10 kr.
Životni balzam po Sechoferji 1 Fl. — " 10 "
Mandeljnaya moka (namesto žajfe) za olepšanje in ohranjenje kože, 1 paket . . . — " 10 "
Po vsem svetu znane Menotti-pastile, nezmotno sredstvo proti kašlju, škatlja . . . — " 75 "
Mlečne pumpe, ena . . . — " 80 "
Materne brizgalke z ravnim nasadom — z vpognehim gumijevim nasadom . . . 2 " 40 "
Oksfordska esencija, ces. kr. izkl. priv. S to imenitno esencijo se v enem trenutku ozdravi najhujša zobna bolečina, flaša . . . — " 50 "
Pravi Seidlitzovi prah, škatlja . . . — " 80 "
Pagliano-sirup iz Florence, zdravil-

Nezmotljivo sredstvo proti mrzlici,

gotovo zdravi proti vsaki prenehovalni bolezni.

Uspeh mojega zdravila je pa izkušena istina, in vsak bolnik, ki bo sam na sebi to zdravilo poskusil, se bode vesel prepričal, da je najkrepkejša in najgotovnejše sredstvo zoper mrzlico med vsemi dozaj znanimi. Mrzlica, ki se je s tem ozdravila, se ne povrne, in zdravje vzcveté iz nava, ne da bi se slabi nasledki čutili, ki so pri rabljenji enakih zdravil navadni.

Flaša košta 80 kr. a. v.

Zobje in zobno meso.

Snažnost ust in zob je z lepoto in zdravjem človekovim tesno zvezana.

Zobje ki se ne snažijo vsak dan, razširjajo neprijeten, večkrat zelo hud duh, se večkrat prevlečejo z nelepjo, večkrat umazano rečjo, in jih počasi kostno jedenje tako napade, da prouzročujejo najhujše bolečine in se z njimi ne da zvečiti.

Kot prvi nasledki tega sta slabo prebavljenje in shušanje.

Od vsega tega obvaruje vsakdanje rabljenje moje ustne vode in mojega zobnega prahu, kajti ta dva produkta služita osobito za to, da se ojači zobno meso, da se odpravi gobasto zobno meso, da se ohrani zdravi duh sape in naravna barva zob, da se zavarujejo pred kostnim jedenjem, pred zobnim kamenom, ki je zobni glazuri tako nevaren.

Cena flaše ustne vode 60 kr., škatlja zobnega prahu 40 kr. a. v.

stvo za očete, ali domači zdravnik, flaša . . . 1 gl. — kr.
Rajzev prah, ekstrahiran, nežnim konsumentovkam priporočen za najboljši kvaliteto, prijeten duh in nizko ceno, 1 škatlja . . . — " 40 "
— 1 paket . . . — " 10 "
Sesalne cevke, ena . . . — " 10 "
— fina ena . . . — " 20 "
Sesalna flašica, popolnem garnirana, s sesalno cevjo, ena . . . — " 80 "
Suspenziji, iz najfin. platna eden elastični, iz svile, posebno fini pa elegantni . . . — " 80 "
Šteje kapljic s flašonom v etuisu eden . . . — " 60 "
Uretralne brizgalke, ena . . . — " 40 "

Da se zavaruje vsako ponarejevanje, prosijo se gospodje komitenti, da se pri nakupovanju obrnejo naravnost na lekarno

Piccoli „k angelju“, dunajska cesta št. 79.